

EMPODERAMENT: DÓNA'M ALES PER A VOLAR

L'afecte i l'amor incondicional són eines molt poderoses per poder ajudar al desenvolupament humà de qualsevol persona. Igualment, s'ha de distingir entre amor incondicional i sobreprotecció, la qual cosa no resulta sempre fàcil. L'amor incondicional pot ajudar a aconseguir avanços espectaculars però la sobreprotecció aconsegueix l'efecte contrari, ja que sol comportar una llarga llista de conseqüències negatives: entorpiment del desenvolupament i l'autonomia, sentiments d'inutilitat, baixa autoestima, falta d'iniciativa, baixa tolerància a la frustració o dependència entre uns altres.

La sobreprotecció pot implicar un excés de preocupació a l'hora de cobrir les necessitats bàsiques de la persona amb discapacitat, descuidant les d'un nivell superior tant importants per al benestar personal com la confiança, el desenvolupament personal, el reconeixement, l'autoestima o la creativitat. Però, seria això suficient per a nosaltres? Llavors, per què hauria de ser-ho per a ells? La Convenció sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat destaca el seu dret a viure d'una forma plena i digna, completa.

Així doncs, l'amor incondicional no hauria d'empènyer-nos cap a la sobreprotecció, que tal vegada sigui el camí fàcil, sinó a mirar a l'altre d'igual a igual, malgrat les diferències, i a lluitar per la seva autonomia i pel respecte dels seus drets. Dret a prendre les seves pròpies decisions, dret a viure experiències, a ser valorat, a tenir influència sobre els quals li envolten i, per què no? També el dret a cometre els seus propis errors i aprendre d'ells.

Bruner considerava que igual que un edifici necessita unes bastides per suportar la construcció, també l'aprenentatge necessita una base sobre el qual ser construït (instruccions, guies, suports, modelatges) però que per aconseguir l'autonomia aquesta base s'ha d'anar retirant a mesura que la persona es fa més destra per aconseguir d'aquesta manera independència i autonomia.

És important conèixer a la persona que tenim davant, no en només en les seves febleses sinó també en les seves capacitats i en les seves potencialitats sense deixar-nos influir per prejudicis. L'efecte *Pigmalió* està àmpliament demostrat: les expectatives condicionen el nostre comportament i rendiment. Unes expectatives optimistes però realistes (en cas contrari es podria generar una important frustració) ajuden a fomentar el desenvolupament personal.

Nuria Fernández

Aquest trimestre han sigut els aniversaris de ...

Gener

- Consuelo.R.
- Juan Carlos. M.
- Dolores. J.
- Diego. D.
- Mª Carmen. Ch.

Febrer

- Víctor. B.
- Fernando. M.
- Olga. F.
- Alejandro. B.
- Sara. S.
- Ashfa. G.
- Raquel. G.
- David. R.

Març

- Milagros. C.
- Agustín. V.
- Soraya. J.
- Andrés. M.
- Mª Paz. S. G.
- Juana. N.

"No hi ha millor plaer que el que ens dóna una feina ben feta. És moment de relaxarse, perquè tot allò que vas poder fer pels altres, ho vas realitzar amb escreix."

Us desitjem molta felicitat en la vostra nova etapa, Cati i Marisa!

Donem la benvinguda al nostre CAE a: **NAZAREY**

Celebrem el primer aniversari de la Llar II!

Seguim movent l'esquelet a la Disco del Centre Cívic!

Agraïm la tasca dels voluntaris que fan possible aquest moments:

Jacinto, José, Pedro,
Inma, Silvia,
Antonio i Sule.

Compartim activitats amb Obra Social La Caixa!

Reis Mags d'Orient

Carnaval!

Amb la col·laboració dels "Jubilados Marchosos"!

CELEBRACIÓ DE TOTS ELS ANIVERSARIS

Moltíssimes Felicitats!!

Acabem el trimestre amb moltes activitats!

I PASSEM ESTONES MOLT ENTRETINGUDES A LA BIBLIOTECA!

I vam rebre la visita de la nostra Alcaldessa

Des del C.D.I.A.P ens expliquen...

CARMEN CIVIT ES JUBILA

“Arribat el moment de la jubilació, és inevitable fer una ullada al passat. Els 32 anys de la meva vida laboral que he tingut en ASPANIDE, m’han donat la oportunitat de créixer professionalment, i allò que és més valuós: créixer personal i emocionalment. He acumulat infinitat de vivències i bons records.

Us ho agraeixo i no vull dir Adéu, sinó A REVEURE!”

Carmen Civit
Fisioterapeuta CDIAP ASPANIDE

Hivern 1985 – Primavera 2017

Saps que pertanys a la “Generació perduda”?

Una persona molt propera i estimada et diria: “ He de confessar que he viscut”. I molts et diem que gràcies per deixar-nos “viure” amb tu i al teu costat tants i tants moments...

Són molts anys compartint aquesta feina i s’ha de dir que, des del primer dia que qualsevol s’incorporés, sempre ens vas acollir. Encara que sembli sentimentalisme, t’hem de dir que et trobarem molt a faltar.

Després de molts moments compartits, d’una feina ben feta, arribar a una etapa merescuda, nova i positiva. Gràcies per tot, estimada companya i amiga!

La paciència, la feina ben feta, la empatia i la treballadora incansable fins l’últim moment. Tot conflueix en una persona: la **Carmen**.

“Se despidieron y en el adiós ya estaba la bienvenida”. Mai deixaràs d’estar entre nosaltres perquè les bones amigues mai s’obliden. Gaudeix de la teva nova i merescuda etapa!

Desitgem que tinguis molta i molta felicitat! Fins sempre!